

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 23 juli 1997 door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering", heeft op 29 juli 1997 het volgende advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre de l'Emploi et du Travail, le 23 juillet 1997, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage", a donné le 29 juillet 1997 l'avis suivant :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling van dit ontwerp en van drie ermee samenhangende ontwerpen gemotiveerd

"door het feit dat deze besluiten onontbeerlijk zijn om toe te laten dat de werkgevers, die reeds bereid zijn arbeidsposten te creëren voor langdurige werklozen, hun dossiers terzake zouden kunnen indienen, dat deze besluiten tevens onontbeerlijk zijn om de betrokken administraties toe te laten de nodige schikkingen te nemen teneinde de administratieve procedures en de noodzakelijke formulieren op punt te stellen en dat iedere vertraging in de uitvaardiging van deze besluiten negatieve gevolgen heeft voor de herinschakelmogelijkheden van de langdurige werklozen en de door de Regering als prioriteir beschouwde politiek van bevordering van de tewerkstelling in het gedrang brengt.".

*

*

*

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

.../...

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering vanuit een dubbel oogpunt te wijzigen.

In de eerste plaats wordt dat koninklijk besluit aangepast aan de invoering van herinschakelingsprojecten, welke gebeurt bij een ontworpen koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 7, § 1, derde lid, m, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders betreffende de herinschakeling van de langdurig werklozen. Over dat ontwerp geeft de Raad van State heden advies L. 26.727/1/V. Het voorliggende ontwerp bepaalt o.m. dat werknemers die tewerkgesteld worden in een erkende arbeidspost, gedurende een periode van maximum 36 maanden gerechtigd zijn op een herinschakelingsuitkering. Die uitkering bedraagt 17.500 frank per maand voor een minstens halftijds uurrooster, en 22.000 frank per maand voor een uurrooster van minstens 4/5 tijd.

Voorts wordt voorzien in een banenplanuitkering ten gunste van bepaalde langdurig werklozen die tewerkgesteld worden bij een werkgever die gerechtigd is op de vrijstelling van werkgeversbijdragen. De uitkering kan gedurende maximum vijf kwartalen toegekend worden. Zij bedraagt 6.000 frank per maand.

.../...

BEVOEGDHEID VAN DE FEDERALE OVERHEID

1. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen i.v.m. de gevolgen van de tewerkstelling van een werkloze, in een erkende arbeidspost of bij een werkgever die gerechtigd is op de vrijstelling van werkgeversbijdragen, op de rechten van die werkloze in het kader van de werkloosheidsreglementering.

Die bepalingen kaderen in de bevoegdheid van de federale overheid inzake sociale zekerheid (artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

2. Het ontwerp bevat ook bepalingen i.v.m. de uitkeringen die de tewerkgestelde werklozen tijdens de periode van tewerkstelling kunnen genieten. Het ontwerp bepaalt met name onder welke voorwaarden de herinschakelingsuitkering en de banenplanuitkering genoten kunnen worden, en stelt het bedrag van die uitkeringen vast.

Door een stelsel op te zetten waarin de tewerkstelling van een werkloze wordt aangemoedigd, met name door te voorzien in een uitkering die, vanuit het oogpunt van de

.../...

werkgever, de loonkost verlaagt, maakt de overheid "een meer actief gebruik van de werkloosheidsuitkering" (1).

De federale overheid hanteert aldus een middel dat verband houdt met haar bevoegdheid inzake sociale zekerheid. In zoverre de desbetreffende bepalingen van het ontwerp zich bewegen op het terrein van het tewerkstellingsbeleid, gaat het niet om het opzetten van een "programma van wedertewerking", in de zin van artikel 6, § 1, IX, 2°, van de bijzondere wet (2).

Ook die bepalingen behoren dus tot de bevoegdheid van de federale overheid.

(1) Zie aldus, i.v.m. de uitkeringen voor bepaalde categorieën van werklozen die tewerkgesteld zijn in inschakelingsprojecten in het algemeen, de memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, Parl. St., Kamer, 1995-96, nr. 607-1, p. 24.

(2) Rdpl. het genoemde advies L. 26.727/1/V van heden over een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 7, § 1, derde lid, m, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders betreffende de herinschakeling van de langdurig werklozen.

ONDERZOEK VAN DE TEKSTAanhef

1. In het eerste lid van de aanhef zou beter verwezen worden naar de precieze bepaling van artikel 7 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, die de rechtsgrond voor het ontworpen besluit biedt.

Men schrijve derhalve :

"Gelet op de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, inzonderheid artikel 7, § 1, derde lid, m, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 14 november 1996;"

2. In het tweede lid dient in fine ook nog verwezen te worden naar het wijzigende koninklijk besluit van 9 juni 1997.

Conformément à l'article 84, alinéa 1er, 2º, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, modifié par la loi du 4 août 1996, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence invoquée en ce qui concerne le présent projet et trois projets connexes est motivée

"door het feit dat deze besluiten onontbeerlijk zijn om toe te laten dat de werkgevers, die reeds bereid zijn arbeidsposten te creëren voor langdurige werklozen, hun dossiers terzake zouden kunnen indienen, dat deze besluiten tevens onontbeerlijk zijn om de betrokken administraties toe te laten de nodige schikkingen te nemen teneinde de administratieve procedures en de noodzakelijke formulieren op punt te stellen en dat iedere vertraging in de uitvaardiging van deze besluiten negatieve gevolgen heeft voor de herinschakelingsmogelijkheden van de langdurige werklozen en de door de Regering als prioriteir beschouwde politiek van bevordering van de tewerkstelling in het gedrang brengt.".

*

* *

Eu égard au bref délai qui lui est imparti pour donner son avis, le Conseil d'Etat a dû se limiter à formuler les observations suivantes.

.../...

PORTEE DU PROJET

Le projet soumis pour avis vise à modifier sur deux plans, l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage.

Cet arrêté royal est tout d'abord adapté en fonction de la création de projets de réinsertion professionnelle par un arrêté royal, en projet, d'exécution de l'article 7, § 1er, alinéa 3, m, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs relatif à la réinsertion professionnelle des chômeurs de longue durée. Le Conseil d'Etat émet ce jour l'avis L. 26.727/1/V sur ce projet. Le présent projet énonce entre autres que les travailleurs occupés dans un poste de travail reconnu bénéficient d'une allocation de réinsertion pendant une période de 36 mois maximum. Cette allocation s'élève à 17.500 francs par mois pour un horaire de travail au moins à mi-temps et à 22.500 francs par mois pour un horaire de travail au moins à 4/5 temps.

Il est également prévu une allocation d'embauche en faveur de certains chômeurs de longue durée occupés chez un employeur qui a droit à la dispense des cotisations patronales. L'octroi de cette allocation est toutefois limité à cinq trimestres maximum. Le montant de cette allocation s'élève à 6.000 francs par mois.

.../...

COMPETENCE DE L'AUTORITE FEDERALE

1. Le projet contient plusieurs dispositions relatives aux effets de l'occupation d'un chômeur, dans un poste de travail reconnu ou chez un employeur qui a droit à la dispense des cotisations patronales, sur les droits de ce chômeur dans le cadre de la réglementation du chômage.

Ces dispositions relèvent de la compétence de l'autorité fédérale en matière de sécurité sociale (article 6, § 1er, VI, alinéa 5, 12°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles).

2. Le projet contient également des dispositions relatives aux allocations dont les chômeurs mis au travail peuvent bénéficier pendant la période d'occupation. Le projet fixe notamment les conditions d'octroi et le montant de l'allocation de réinsertion et de l'allocation d'embauche.

La création par l'autorité d'un régime qui favorise la mise au travail d'un chômeur par l'octroi notamment d'une allocation qui vient réduire le coût salarial pour l'employeur, permet une "utilisation plus active des allocations de chômage" (1).

(1) Voir, en ce qui concerne les allocations en faveur de certaines catégories de chômeurs occupés dans des projets d'insertion en général, l'exposé des motifs relatif au projet à l'origine de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions, Doc. parl., Chambre, 1995-96, n° 607-1, p. 24.

L'autorité fédérale utilise ainsi un moyen en rapport avec sa compétence en matière de sécurité sociale. Dans la mesure où les dispositions en question du projet relèvent de la politique de l'emploi, il ne s'agit pas de la création d'un "programme de remise au travail" au sens de l'article 6, § 1er, IX, 2º, de la loi spéciale (1).

Dès lors, ces dispositions relèvent également de la compétence de l'autorité fédérale.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

1. Dans le premier alinéa du préambule, mieux vaudrait faire référence à la disposition précise de l'article 7 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs dans laquelle l'arrêté en projet trouve son fondement légal.

On écrira dès lors :

"Vu l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, notamment l'article 7, § 1er, alinéa 3, m, inséré par l'arrêté royal du 14 novembre 1996;".

(1) Voir l'avis L. 26.727/1/V précité donné ce jour sur un projet d'arrêté royal d'exécution de l'article 7, § 1er, alinéa 3, m, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs relatif à la réinsertion professionnelle des chômeurs de longue durée.

2. Dans le deuxième alinéa, il y a également lieu de faire référence, à la fin, à l'arrêté royal modificatif du 9 juin 1997.

De kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

de Heren W. DEROOVER,
Messieurs

kamervoorzitter,
président de chambre,

D. ALBRECHT,
P. LEMMENS,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

Mevrouw A. BECKERS,
Madame

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. D. ALBRECHT.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. D. ALBRECHT.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. SOURBRON, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. Ch. BAMPS, adjunct-referendaris.

Le rapport a été présenté par M. P. SOURBRON, auditeur adjoint. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par Mme Ch. BAMPS, référendaire adjoint.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

A. BECKERS

W. DEROOVER